

Intervenció del president de la Generalitat en el debat de política general

Comparec davant de tots vostès per donar compte del treball que hem emprès en aquests primers mesos de legislatura i que pretén donar resposta als desafiaments i reptes que vaig exposar-los en el meu discurs d'investidura del gener, en què vaig presentar la meva candidatura i el nostre pla de govern. I també, com és preceptiu, exposar-los els compromisos per al proper any que han de transposar-se als pressupostos que properament els presentarà a la Cambra el vicepresident del Govern. Avui i demà debatrem de quina manera enriqueim aquests compromisos a partir de les aportacions dels diferents grups, i de la votació de les propostes de resolució.

A l'hora de començar la meva intervenció els vull fer un prec que estic segur que entendran i, molt probablement, segur que també compartiran: mirem de fer compatibles els legítims interessos partidistes amb l'interès general. Mirem que en allò que sabem que estem d'acord, no hi posem més dificultats del compte i hi busquem l'entesa abans que la confrontació. Trobaran motius de discrepància, ben legítima d'altra banda, i necessària però no s'avergonyeixin de les coincidències encara que els facin coincidir amb grups polítics que pensem molt diferent en algunes coses no menors. I que aquestes coincidències ens portin, també a nosaltres, però igualment a tots els grups, almenys a donar una oportunitat a l'acord.

És amb aquesta intenció que m'adreço a tots vostès en el meu primer debat sobre l'orientació política del Govern.

Des del gener, el context en què hem hagut d'emprendre les primeres passes de la legislatura ha anat canviant i, a més a més, s'hi han afegit algunes incerteses que planen sobre el mapa geopolític mundial:

- A nivell global, incertesa sobre la recuperació econòmica, els conflictes enquistats que causen milers de morts innocents i indefensos, i també quin escenari ens deixaran les eleccions als Estats Units del proper novembre.
- A Europa, incertesa sobre com afrontar el terrorisme global que ens continua colpejant d'una manera sagnant al nostre continent, com afrontarà la Unió Europea les conseqüències del Brexit, de quina manera Europa reconduïx la seva preocupant pèrdua de credibilitat com a espai d'acollida, de progrés i d'entesa; com ho fem perquè els grans països entenguin que les imposicions als països que pateixen més severament la crisi no condueixen sinó a més patiment; i sobre com responem als Governos de països europeus que actuen contràriament als valors fundacionals de la Unió.
- A l'Estat espanyol, incertesa en la provisionalitat d'un govern en funcions -que almenys a data d'avui, a aquesta hora, continua en funcions- i com la implosió del PSOE, partit hegemònic durant molts anys i que ha tingut les més altes

responsabilitats en la governació de l'Estat, pot afectar l'estabilitat el govern que es pugui formar ara o del que es pugui formar en el futur. I incertesa també per l'absoluta incapacitat de resposta política als reptes que té plantejats, i que requereixen no pas una solució per sortir del pas (que és sempre una mala solució) sinó una solució definitiva.

Mentrestant a Catalunya, malgrat el global d'incerteses que he descrit, hi ha un govern que governa, i es manté una majoria parlamentària decidida a complir el seu mandat democràtic de deixar Catalunya a les portes de tenir un estat propi, si així ho decideix la majoria de la gent a les urnes.

Aquest va ser, però, el debat de la setmana passada i avui no hi incidiré més del compte. Aquesta setmana els vull presentar, com he dit al principi, el balanç de l'acció de govern duta a terme des del gener i les propostes per al curs que ara comença.

El Govern que presideixo inicià el seu camí amb pas ferm. El dia 26 de gener d'aquest any, només 14 dies després de la formació de Govern, aprovarem el Projecte de Llei del canvi climàtic. Vàrem prendre aquesta decisió, més enllà del seu contingut específic, sinó també pel seu contingut simbòlic i discursiu.

- Primer, expressa que els problemes del món són els problemes de Catalunya. Catalunya està connectada al món i es beneficia àmpliament de les oportunitats generades de la seva internacionalització, però també ho està per afrontar activament els reptes presents i futurs. Aquesta llei reforça el posicionament internacional de Catalunya, en la línia d'allò que estableix l'Acord de París sobre canvi climàtic.
- Segon, la lluita contra el canvi climàtic no és un projecte del Govern sinó un repte de país. Simbolitza que tota la societat catalana arreu del territori està disposada a treballar en aquesta direcció; tant les institucions, com el sistema educatiu, les entitats socials, les universitats i els centres de recerca, les empreses i els consumidors.
- Tercer, té una incidència central en la prosperitat i el model econòmic del país. Som davant d'una gran oportunitat per replantejar la nostra economia productiva, implementant les noves tecnologies i la digitalització, per posar l'accent en el valor afegit com a clau de la nostra competitivitat i fomentar la creació de bons llocs de treball.
- Quart, hem de repensar també la nostra vida quotidiana des de la sostenibilitat: basada en més transport públic i amb una millor connectivitat i alhora menys mobilitat obligada; fins a nous sistemes d'edificació per a unes ciutats més dignes, intel·ligents i accessibles.

- Cinquè, el canvi climàtic té incidència en el benestar col·lectiu. Els efectes de l'escalfament global són holístics i no es distribueixen de forma igual en la societat ni en el territori. Caldrà prevenir noves formes de desigualtat i pobresa que es poguessin generar per alteracions, per exemple, en l'accés a l'aigua, l'ecosistema, les infraestructures, la salut, les migracions, etc. Alhora que garantim que la nostra economia funcioni sota unes noves condicions climàtiques i d'entorn.

Els aspectes que els acabo d'assenyalar, en un sentit més ampli, són també els elements principals que guien el compromís de futur d'aquest Govern, i d'acord amb els quals ordenaré la meva intervenció en deu punts:

1. Un país energèticament eficient i sostenible
2. Un país connectat i equilibrat territorialment
3. Un nou model d'economia productiva
4. Una ocupació d'alta qualitat que arribi a tothom
5. Un país on tothom pugui desenvolupar el seu projecte personal
6. Un estat del benestar garantia real d'igualtat d'oportunitats
7. Una xarxa de protecció social que dignifiqui les persones
8. Recuperació de la confiança en les institucions que garanteixen la participació activa de la ciutadania
9. Un país segur i just, vinguis d'on vinguis i siguis com siguis
10. Una Catalunya present i activa al món

Aquests principis no són compartiments estancs sinó que es complementen en cada dimensió de l'economia, de la societat i de les institucions però he triat d'exposar-los d'aquesta manera per tal d'ordenar un contingut que és dens i divers i així facilitar-ne el seguiment.

És d'una banda el resultat de la feina pròpia de l'executiu: les reunions del consell executiu, les trobades amb els departaments, les reunions amb els sectors socials i econòmics que hi tenen relació, etc.

De l'altra, és el resultat de la feina institucional: tant en la relació amb els líders dels grups parlamentaris d'aquesta cambra com amb les trobades amb els líders polítics espanyols, president Rajoy inclòs, i per descomptat la feina de representació que em pertoca d'assumir i que faig sense més limitacions que les de l'agenda i la meva incapacitat manifesta a la ubiqüitat.

En aquest sentit, en aquests escassos nou mesos m'he desplaçat a 36 comarques del país i he visitat 80 municipis de totes les vegueries (alguns dels quals en més d'una ocasió), amb la idea de traslladar el compromís amb tot el país, d'escoltar les reclamacions, queixes i també esperances dels alcaldes, alcaldesses i veïns i veïnes de tots aquests municipis. Algunes vegades no he pogut complir amb el compromís, i en demano excuses, però en la majoria no hem escatimat, el meu equip i jo, els esforços per ser presents als grans esdeveniments internacionals que tenen lloc a la nostra capital i també als esdeveniments

que passen en els llocs més allunyats de Barcelona –com pot ser la inauguració d'un regadiu a la Terra Alta, la posada en marxa de la depuradora al Priorat o la presentació dels nous trens de la Pobla en la que va ser la meua primera sortida com a president, concretament a la ciutat de Lleida--... esdeveniments que també són grans per la capacitat de transformació que tenen per als seus veïns i per l'impacte positiu que tenen per a l'equilibri territorial.

Primer. Un país energèticament eficient i sostenible

Catalunya, com Europa, s'ha fixat l'objectiu d'assolir un model energètic competitiu, sostenible, i 100% d'origen renovable.

Aquest objectiu no pot ser una iniciativa presa en solitari pel Govern, sinó que necessita un consens ampli. Per aquest motiu estem impulsant el debat per assolir un Pacte nacional per a la transició energètica amb tots els agents socials, econòmics i polítics i en tots els aspectes relacionats amb la sostenibilitat. Es fixa com a objectius mínims, el paquet "Energia i clima 2013" de la Unió Europea, que inclou, entre d'altres, assolir que el 50% de l'energia elèctrica sigui d'origen renovable l'any 2030 així com reduir el 40% de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

En paral·lel a aquest gran acord i a la Llei del canvi climàtic, abans esmentada, estem desplegant tot un seguit d'actuacions concretes per avançar en aquests objectius:

- Hem aprovat el Pla d'acció per al desplegament d'infraestructura dels vehicles elèctrics a Catalunya 2016-2019, per incentivar la mobilitat elèctrica i assolir 21.000 nous punts de recàrrega vinculats.
- Hem acordat l'impuls de l'Estratègia Catalana de Renovació Energètica d'Edificis, amb més de 80 entitats públiques i privades per millorar la sostenibilitat del parc construït.
- Estem treballant per aconseguir que el 2020 s'assoleixi un 25% d'estalvi en eficiència energètica en edificis propis a través del Pla d'Estalvi i Eficiència Energètica als edificis de la Generalitat. I, de fet, fa tot just uns dies s'ha estrenat el nou Institut de Pallejà, el primer edifici escolar de Catalunya de consum quasi zero.
- Hem posat en funcionament la depuradora 500, resseguint un model d'èxit, pioner i avançat en la gestió dels recursos hídrics, aplicat al llarg dels darrers 25 anys i amb el qual tenim el 97% del territori català sanejat.
- Hem posat en funcionament noves infraestructures de gestió de residus a Orís i Clariana de Cardener amb una inversió conjunta de 22,4 M€ i hem obert una línia d'ajuts de 7,5 M€ per a sectors econòmics i ens locals per a la millora de la gestió dels residus.

- Estem elaborant la futura Llei del territori, amb l'objectiu d'evitar les retencions del sòl, prioritzar el reciclatge urbà mitjançant noves eines i ajudar a l'objectiu d'accés a un habitatge digne.
- Hem seguit desplegant l'estratègia d'impuls de l'economia circular, en la línia de les més avançades d'Europa, que inclou el Pacte per la bossa, que marca com a objectiu arribar a un 90% de reducció de bosses de plàstic l'any 2020 i que es tornarà a incloure a la llei d'acompanyament dels pressupostos del 2017.

Llei, pacte nacional i estratègies concretes per ser un Estat capdavanter i referent en l'àmbit de la sostenibilitat i l'eficiència energètica.

Segon. Un país connectat territorialment

Com saben tots vostès, el transport públic juga un paper rellevant per esdevenir un territori connectat eficientment, de baixes emissions i que generi igualtat d'oportunitats visques on visquis del país. Treballem en un model integrat de mobilitat que incentivi l'ús del transport públic, descongestioni la xarxa viària i millori alhora la qualitat de l'aire. La T-mobilitat és la pedra angular d'aquest model centrat en donar facilitats a les persones.

Recentment palesàvem que si el servei de Rodalies hagués evolucionat en consonància a la demanda, com ho han fet els Ferrocarrils de la Generalitat, hauríem pogut treure 8.000 cotxes diaris de les nostres carreteres i reduiríem de forma substancial la congestió i la contaminació, que els que han vingut aquest matí per les rondes segurament han patit, com diàriament pateixen tanta i tanta gent que està fent servir el cotxe i que en un país normal hauria de poder fer servir els trens de rodalies di funcionessin adequadament i comptessin amb les inversions, com a mínim les compromeses.

Amb la posada en servei el febrer passat del nou tram de la línia L9 entre Zona Universitària i Aeroport i, aquest setembre, del nou tram del Metro del Vallès a Sabadell, hem ampliat la xarxa de transport públic a l'àrea de Barcelona, i assolit un rècord de viatgers amb gairebé 10 milions més respecte dels primers vuit mesos del 2015. Si comptem el Metro del Vallès a Terrassa, que va entrar en funcionament a mitjan 2015, el Govern ha invertit en conjunt 3.800 M€, fet que contrasta amb l'oblit i deixadesa de l'Estat espanyol. Els 400.000 catalans que agafen el tren cada dia per anar a treballar o a estudiar no es mereixen els retards i incidents continus per incompliments de promeses fetes i mai executades.

Catalunya viu connectada al món i integrada a Europa i al Mediterrani. En termes comercials, el grau d'obertura de l'economia catalana, un 117% del PIB, està molt per sobre de la mitjana dels països europeus i d'Espanya. Som una economia exportadora molt dinàmica que des del 2008 ven més al món que al mercat espanyol. I portem 5 anys consecutius superant-nos en vendes a l'exterior i assolint rècord d'exportacions, tot i el context de contracció de les exportacions europees, que han caigut un 2%.

¿En quines condicions entren i surten de Catalunya les mercaderies? ¿Estem donant les millors eines per competir globalment a les més de 16.000 empreses catalanes que exporten de manera regular? ¿Oferim la millor connectivitat a les 6.400 empreses estrangeres implantades a casa nostra?

Malauradament, no.

El Corredor Mediterrani és l'espina dorsal per a la nostra connexió amb Europa. El 80% de les mercaderies de tot l'Estat passen per l'eix mediterrani i al seu voltant s'hi ubiquen el 47% de les empreses de l'Estat espanyol. Per aquestes empreses i els seus llocs de treball, necessitem que aquesta infraestructura avalada per la Unió Europea sigui una realitat, tal i com hem demanat agents i Govern en el marc de la Taula catalana del Corredor del Mediterrani i també ho hem reclamat en un front comú amb la Comunitat Valenciana.

Un Corredor de mercaderies que s'ha de relligar amb les grans infraestructures del país: els ports de Tarragona i de Barcelona i l'aeroport de Barcelona-El Prat.

- Són infraestructures econòmicament ben gestionades: l'Aeroport i el Port de Barcelona han estat els més rendibles de la xarxa d'AENA i de Puertos del Estado.
- Són infraestructures al servei dels ciutadans: l'aeroport ha duplicat l'oferta intercontinental en 10 anys i en el primer semestre d'enguany s'ha col·locat com el segon aeroport que més creix entre els aeroports europeus.
- Són infraestructures al servei de les empreses: el port de Tarragona és líder a la Mediterrània en el moviment de productes agroalimentaris i en càrrega de productes químics.

Per potenciar encara més aquestes infraestructures, hem aprovat la nova Llei de ports, una llei per organitzar el model portuari català en la seva competitivitat i pensada amb mentalitat d'estat, per a tots els ports de Catalunya, inclosos els que actualment gestiona l'Estat espanyol.

S'imaginen on podríem arribar com a país si aquestes infraestructures comptessin amb una gestió autònoma i independent, com passa arreu d'Europa i no subjugada a una política centralista? Si disposessin dels accessos viaris i ferroviaris adequats? Si el Corredor del Mediterrani fos una realitat? De ben segur la nostra economia i les seves empreses consolidarien encara més el seu model d'èxit, que vol dir que hi hauria més i millors llocs de treball i més i millors recursos econòmics a disposició de les polítiques socials que tot Govern té la obligació de fer.

Tercer. Un nou model d'economia productiva

L'economia catalana ha de basar-se en el valor afegit i ha d'apostar decididament per la innovació i les noves tecnologies.

Els països amb més indústria tenen salaris més elevats i aguanten millor les crisis. Per això ens cal un nou escenari, acordat amb tothom, que cristal·litzi en el Pacte Nacional per la Indústria, amb l'objectiu d'avançar cap a aquesta indústria més competitiva a nivell internacional, més innovadora i de major valor afegit. Fa tot just 3 setmanes el Govern va formalitzar els grups de treball que abordaran l'estratègia a seguir.

En els propers mesos volem construir els fonaments per a la transició cap a models de referència del nostre entorn, cap a l'economia del coneixement, tot potenciant la interacció entre universitats, centres de recerca i el teixit productiu i per la col·laboració entre el món empresarial i el món acadèmic.

Un món acadèmic que enceta el curs amb una nova infraestructura de coneixement, el Campus Diagonal-Besòs, un espai de coneixement que connecta i integra el territori i alhora que consolida el lideratge de les nostres universitats. De fet, Catalunya és el 3r país europeu amb una major proporció d'estudiants matriculats en universitats ben posicionades en els rànquings internacionals.

Per una banda, volem que la universitat segueixi sent exemple d'ascensor social -el 57% dels estudiants matriculats a les universitats catalanes són fills de progenitors sense estudis superiors- i, per l'altra, de formació de capital humà, alineada amb les demandes del mercat laboral: els titulats universitaris catalans tenen la taxa d'ocupació més alta de l'Estat.

En aquest marc d'excel·lència, el programa Serra Húnter, la pròrroga del qual s'està tramitant actualment a Parlament, i les beques ICREA, que enguany celebren els 15 anys, han donat un impuls decisiu a les formes de contractació universitària per a la retenció i atracció de talent a les nostres universitats i centres de recerca – de fet, 6 de cada 10 investigadors ICREA són internacionals.

L'ecosistema d'innovació i de recerca català (universitats, centres CERCA, grans infraestructures) destaca en captació de fons, especialment com més competitiva és una convocatòria:

- Atraiem un 56% de la inversió estrangera en start-ups a Espanya.
- El 56% dels ajuts captats per l'Estat espanyol en les convocatòries 2015 del Consell Europeu de Recerca i el 67% dels ajuts de recerca *Consolidator Grants* obtinguts a l'Estat.

L'objectiu últim d'aquest sistema ha de ser transformar les idees en realitats empresarials i en llocs de treball de més qualitat. Deixin-me exposar alguns exemples del que estem fent:

- El Programa Doctorats Industrials, amb la convocatòria oberta i que preveiem resoldre completament el febrer.
- El Programa Indústria del Coneixement, del qual a meitats d'octubre obrirem les 3 convocatòries: Llabor, Producte i Mercat.

- La creació d'Eurecat com a centre proveïdor de tecnologia industrial a Catalunya, amb més de 1.000 empreses clients i més de 160 grans projectes d'R+D.
- La redefinició de TECNIO, on 3.700 projectes han suposat uns ingressos de més de 100 M€ i han sol·licitat 58 patents europees. I en aquest sentit, cal destacar que Catalunya lidera les sol·licituds de patents, amb un 34% del total de l'Estat espanyol, i reclama l'adhesió a la patent única europea que Espanya insisteix a bloquejar.

Tota aquesta activitat s'acaba traduint en dinamisme empresarial: entre gener-agost s'han creat a Catalunya més de 16.000 empreses, un 23% més que el mateix període de l'any passat i és el volum més alt des de l'inici de la crisi.

Són dades que contrasten amb el que els mitjans estatals s'entesten a escriure dia sí, dia també. I diem- ho clar: a Catalunya no hi ha fuga d'empreses. En el darrer any, van sortir de Catalunya 949 empreses, menys de les que van marxar de Madrid, que, a més, té un teixit empresarial més petit. De fet, Catalunya lidera la creació de noves empreses a l'Estat en els darrers 4 anys, és a dir des del 2012, inici del procés.

Parlem de futur, però el futur i els canvis ja són aquí. Ho veiem en l'economia col·laborativa (Uber, Airbnb...), un àmbit en què l'Administració ha de donar resposta amb una regulació que aprofiti al màxim el ventall d'oportunitats i flexibilitat que genera alhora que garanteix la competència lleial, la seguretat i la tributació. Aquest és el repte de la Comissió per al Desenvolupament de l'Economia Col·laborativa, creada el mes d'abril.

Catalunya també ha tingut una política pionera a l'hora d'alinejar diferents sectors per crear massa crítica i tenir més probabilitats d'èxit en el món globalitzat. Per això, seguim desenvolupant el Programa de clústers, que compta ja amb 30 clústers, amb més de 2.100 empreses membres i més de 290.000 treballadors, i que volem ampliar amb el nou Clúster de Manufactura Avançada, que té el repte d'aplicar les innovacions de la Indústria 4.0.

Som un país on el 99% de les empreses són pimes, per la qual cosa empresaris i treballadors són un conjunt únic i inseparable. Hem de posar en valor la figura dels empresaris, dels emprenedors, dels autònoms, de tots aquells que es posen davant d'una activitat generadora de riquesa i d'ocupació, d'aquella gent que arrisca, que no especula, que treballa de valent, colze a colze amb els seus equips de professionals i treballadors per aixecar cada dia la porta i per fer possible activitat econòmica i generació de riquesa.

I per això, aquest Govern es bolca a ajudar les empreses del país, perquè els seus reptes són els nostres reptes.

- Des de 2012 hem seguit prop de 400 empreses en risc amb més de 50.000 llocs de treball en joc, aconseguint mantenir gairebé el 75% d'aquests llocs; i hem aconseguit mantenir 7.775 llocs de treball, gràcies als acords amb els jutjats mercantils que han permès evitar el tancament de 208 unitats productives en concursos de creditors.

- Promovem l'accés al crèdit empresarial. Des de 2011, l'Institut Català de Finances ha facilitat l'accés al finançament a 12.455 empreses, el 97% de les quals pimes i emprenedors, per un import de més de 3.700 M€, mitjançant 15.561 operacions de préstec o aval.
- Avancem en la simplificació administrativa i la millora de la regulació en la línia de les recomanacions de la Comissió Europea i l'OCDE per no obstaculitzar el creixement econòmic i la creació de llocs de treball, especialment a les petites empreses. En aquest sentit, destaquen la Finestreta Única Empresarial, que ha incorporat més de 500 tràmits i a la qual gairebé tots els ajuntaments catalans –el 94%– hi estan adherits o en procés d'adhesió, gràcies a la Llei de simplificació administrativa aprovada l'any passat, i el nou Pla de simplificació normativa 2016-2017 amb l'objectiu d'aconseguir un marc jurídic coherent, segur i accessible.
- Protegem el nostre model comercial amb la nova Llei de comerç que vetlla per l'equilibri dels models comercials i permet que convisqui el petit comerç de proximitat amb les grans superfícies; permet la conciliació alhora que la competitivitat i és coherent amb una planificació urbanística que ha de ser sostenible. Un model propi que s'ha demostrat més eficient en el manteniment de la xarxa d'empreses i de l'ocupació durant els anys de crisi.
- Facilitem l'accés a recursos europeus. Amb el suport del Govern, les empreses catalanes lideren la captació de recursos europeus d'innovació per a petites i mitjanes empreses a l'Estat espanyol i se situen davant de països com Israel o Dinamarca.
- A més, les 36 oficines exteriors que actuen en més de 90 països són el catalitzador per a la internacionalització de les nostres empreses, l'acompanyament necessari per a la seva implantació en els mercats exteriors, que a vegades és no necessari, sinó definitiu. Fins ara, més de 23.000 empreses catalanes han rebut suport amb un gran retorn per al país. Retinguin aquesta xifra per quan as algú li vingui la temptació de discutir les accions de les oficines catalanes a l'exterior. Per cada euro invertit en una oficina exterior, obtenim 49 € en exportació i 26 € en inversió estrangera. Un retorn socioeconòmic que avala l'extensió de la xarxa a l'Iran, Àfrica Subsahariana i els Balcans.

Si les empreses internacionalitzades són les grans ambaixadores del país, també ho són les experiències de les persones que ens visiten. El Pla estratègic de turisme 2013-2016 i el seu Pla de màrqueting han esdevingut dos instruments clau d'una planificació turística que aposta per la qualitat, que reconeix els actius de què disposa el país i que, a més, ha incorporat l'impost turístic, que ha recaptat fins ara 133 M€, com a finançador de l'estratègia global. I com a resultat:

- Rebem 1 de cada 4 turistes de l'Estat espanyol.
- Liderem el rànquing de competitivitat turística a Espanya.
- I el sector turístic concentra 12 de cada 100 llocs de treball a Catalunya.

El turisme juga, per tant, un paper clau en la nostra economia i, a la vegada que hem d'evitar criminalitzar-lo com es fa des d'alguns sectors, hem de poder lluitar contra l'oferta il·legal; contra l'incivisme d'uns quants; lluitar contra les destinacions i ofertes perjudicials; posar en valor el sector amb nous productes; incrementar la qualitat dels serveis turístics i millorar-ne les condicions laborals.

També són turisme, en aquest cas de negocis, els nombrosos esdeveniments i fires internacionals que se celebren a Catalunya, i que fan de Barcelona la segona ciutat del món en nombre de professionals que atenen a congressos. El Mobile World Congress, l'Smart City Expo World Congress, l'Internet of Things World Congress, la fira d'indústria 3D, el Gamelab i moltes altres ens ajuden a crear marca de país, a enfortir el posicionament de Barcelona i Catalunya, i a generar riquesa i connectivitats a les empreses locals, especialment les més petites.

En aquest sentit, cal celebrar les noves iniciatives, com la primera edició del Meat Business Forum, i la consolidació de fires amb tradició, com el Saló Alimentaria, que enguany ha aplegat 140.000 assistents - 44.000 dels quals estrangers provinents de 157 països. L'èxit d'aquestes fires es fonamenta en el paper de Catalunya com un dels principals clústers agroalimentaris d'Europa, que concentra prop d'una quarta part del negoci agroindustrial a Espanya.

També en el camp català hem de fer un esforç complementari ja que l'Estat ha reduït en 175 M€ (que equival a un 75%) les seves aportacions respecte del període anterior en el Pla de Desenvolupament Rural 2014-2020, posant en risc els fons europeus cofinançats. Per assegurar que no es perdia cap euro de fons europeus, aquest Govern ha augmentat els ajuts; i ara, mentre l'Estat només aporta 59 M€ per a tot el període, la Generalitat ha augmentat la seva aportació fins a 403 M€. 59 M€ contra 403 M€.

Per això, el model propi que volem -pesquer, agroalimentari i forestal- ha d'estar basat en la sostenibilitat i ha de garantir la competitivitat i viabilitat de les explotacions i empreses del sector primari. El relleu generacional al sector, la distribució de la riquesa i la potenciació del territori són alguns dels elements que justifiquen les polítiques endegades:

- Per reforçar el sector cooperatiu, hem aprovat el Pla marc del cooperativisme agrari 2016-2020, a fi de potenciar la seva modernització tecnològica i les seves estratègies de comercialització, i hem creat un Fons per donar suport financer a les cooperatives agràries amb secció de crèdit i preservar així els estalvis dels socis.
- Per abordar la volatilitat dels preus dels aliments en origen, reformularem l'Observatori de preus de Catalunya, a fi d'aportar transparència en la formació de preus dels aliments.
- Per donar a conèixer el camp català, hem creat el nou programa Benvinguts a Pagès, que en la seva primera edició ha superat totes les expectatives gràcies a més de 200

explotacions agràries i ramaderes que han obert les seves portes a més de 12.500 visitants.

- Per assegurar el manteniment de la pagesia al territori, estem fent una reflexió global sobre les ordres d'ajuts per transformar el model de negoci, afegir valor al llarg de la cadena; prioritzar les inversions que assegurin la viabilitat de les explotacions i facilitar la incorporació al treball de camp, especialment de joves i dones.
- Per incrementar el regadiu, preveiem posar en marxa els propers 2 anys, 3.500 hectàrees de nous regadius i modernitzar prop de 1.230 hectàrees, tot i la paralització de les obres del Canal Segarra-Garrigues per la no aprovació dels pressupostos.
- Per pal·liar la contaminació d'aigües per nitrats alhora que no es posa en risc el sector ramader, que vull recordar que suposa el 64% de la producció agrària catalana, estem dissenyant una estratègia integral de dejeccions ramaderes.
- Per trobar solucions permanents als danys ocasionats per la fauna salvatge, estem elaborant el Pla de prevenció dels danys i riscos originats per la fauna cinegètica envers les persones, l'agricultura i la ramaderia, i s'ha negociat millores en el sistema d'assegurança. Així mateix, en els propers mesos s'aprovarà el decret de venda de carn de caça, per regular les condicions de la caça silvestre destinada a comercialització i autoconsum.

En el marc de l'alimentació, hem posat en marxa un Grup interdepartamental per a l'aprofitament alimentari amb l'objectiu d'assolir com a país l'excel·lència en aquest àmbit, d'acord amb els objectius que s'estan marcant a nivell europeu. Ens ha de permetre aportar elements de reflexió també a la llei que s'està tramitant al Parlament.

Finalment, amb voluntat de reforçar la marca Catalunya en els mercats internacionals i els valors de qualitat, que ens ha permès, per exemple, augmentar un 52% l'exportació de vi el darrer any o obrir el mercat xinès a la fruita de pinyol de Lleida, el reconeixement de Catalunya Regió Europea de la Gastronomia i la declaració de l'any 2016 Any de la Gastronomia i de l'Enoturisme són oportunitats per donar a conèixer la gran varietat paisatgística i gastronòmica del país i fomentar una destinació turística molt més equilibrada. Alhora posicionem el producte agroalimentari local com a exponent singular del territori i com a base d'una cuina que aporta un accent particular a la cultura i que en aquests moments lidera la revolució culinària gastronòmica mundial.

Quart. Una ocupació d'alta qualitat que arribi a tothom

Insisteixo molt a aconseguir una economia més productiva, que aposti per la qualitat i el valor afegit. No competirem abaixant els estàndards laborals, de seguretat, de qualitat ni ambientals. És la manera de garantir més i millor feina. La millor política social i d'integració és que les persones puguin desenvolupar el seu projecte laboral i vital.

Atenent a les darreres dades de l'atur registrat, que coneixíem tot just ahir:

- Com passa tots els setembres des de l'any 2008, l'atur ha incrementat un 1,28% respecte l'agost, per la finalització dels contractes estacionals vinculats a la temporada turística.
- Respecte fa un any, l'atur s'ha reduït un 12,1%, 3 punts més que la mitjana espanyola, i portem 39 mesos consecutius de descens interanual. Una reducció intensa de l'atur, amb valors superiors al 10% des del maig de 2015.
- La contractació ha pujat un 14,1% respecte ara fa un any, molt per sobre del que ho ha fet el global espanyol (un 6,2%).
- L'afiliació a la Seguretat Social ha augmentat un 3,9% en termes interanuals, situant-se també en llocs capdavanters.

Però encara tenim reptes importants a afrontar: l'atur entre els joves catalans continua sent molt elevat, així com l'atur de llarga durada i de majors de 55 anys, i també ho és la temporalitat en els contractes.

Problemes que són endèmics a la nostra economia fins i tot en temps d'expansió i això preocupa. A més en els propers anys haurem de gestionar els possibles efectes de les noves tecnologies sobre l'ocupació, que hi seran, per assegurar que no queden desplaçats els treballadors de baixa formació i que realitzen tasques substituïbles per la digitalització i l'automatització. I, en aquest sentit, a formació serà clau per minimitzar els efectes d'aquesta revolució industrial.

Per això no hem adoptat el model de la formació professional bàsica de la LOMCE que estigmatitza la formació professional i la considera l'abocador del fracàs escolar. La formació professional és un dels principals actors del progrés futur. Les dades ens donen la raó: la taxa d'atur dels graduats en FP és 6 punts inferior a la taxa d'atur de Catalunya i molt inferior a la taxa d'atur dels joves.

Per això, estem desplegant la Llei de formació i qualificació professional pròpia de Catalunya tal i com es va aprovar ara fa just un any amb el suport majoritari d'aquesta cambra. Inclou, entre d'altres, la creació de l'Agència pública de formació i qualificació professionals com a organisme per integrar totes les eines de la formació professional; tant la formació inicial com l'ocupacional, i per coordinar criteris de planificació de serveis i detecció de necessitats.

Com a desplegament també de la Llei, el passat 26 d'abril el Govern va aprovar les directrius que permetran l'elaboració i l'aprovació del primer pla d'acreditació i qualificació, per tal que les persones sense qualificació professional puguin avaluar i acreditar les competències adquirides a través de la seva experiència professional i cursar formació addicional.

Continuar afermant el prestigi de la formació professional passa, també, per tenir una bona oferta d'estudis post obligatoris. En els darrers anys oferta i matriculació han anat augmentant progressivament: des del curs 2007-2008 han crescut un 80% les persones

matriculades en formació professional i, respecte del darrer curs, hem incrementat l'FP en 13.830 places, és a dir, un 13%.

La formació professional dual també es consolida com a una opció clau per donar resposta a les necessitats formatives de les empreses a través de l'alternança entre centre i empresa. Hi destaquen el seu caràcter pràctic i una inserció laboral un 59% superior a la resta de graduats. Des de la seva posada en marxa fa només 4 anys, hem passat de prop de 600 alumnes a més de 7.800; de 25 centres educatius a més de 200; i d'un centenar d'empreses a prop de 2.900 empreses.

Aquest creixement respon a la bona col·laboració generada entre les empreses i els centres docents d'FP i que també ha portat al desenvolupament del primer programa transnacional que requereix pràctiques dels estudiants tant a Catalunya com a l'estranger.

La manca d'ocupació estable i la precarització és també conseqüència del marc laboral existent. Cal avançar, doncs, de manera consensuada entre els representants empresarials, els treballadors i les administracions cap a un marc català de relacions laborals, amb uns trets bàsics ineludibles:

- Promoció de la contractació a través de la simplificació contractual;
- Promoció de l'estabilitat laboral a través d'un tracte més equitatiu entre contractes indefinits i temporals;
- Un salari mínim que permeti nivells de benestar i capturar els increments de productivitat;
- Que vetlli per la seguretat i el compliment de la normativa ambiental; i
- Que eviti l'exclusió social sent sensible a la integració de persones amb especials dificultats.

En aquest sentit, des del Govern:

- Estem treballant a consensuar amb els agents econòmics i socials un salari mínim de 1.000€ al mes, d'acord amb els estàndards que es defineixen a la Carta Social Europea.
- Hem augmentat el pressupost de polítiques actives d'ocupació fins als 363 M€, sobretot adreçat a persones majors de 45 anys i a joves.
- Hem donat un impuls a la inspecció de treball i durant el 2015 es van transformar 4.233 contractes temporals en indefinits com a conseqüència dels requeriments. I amb el que portem d'any ja són 4.777 contractes.
- Hem creat el Programa d'Orientació Professional Personalitzada, dotat amb 110 tècnics d'orientació, per ajudar les persones aturades a trobar una feina amb un assessorament individualitzat.
- Hem ampliat la línia de finançament per a l'economia social i cooperativa fins als 18 milions d'euros adreçada a cooperatives i economia social i el Tercer Sector.
- Volem arribar als 50.000 joves inscrits en la Garantia Juvenil.
- Més de 15.000 persones contractades en centres especials de treball.

En aquesta línia, la recent sentència de la justícia europea sobre l'equiparació dels contractes laborals indefinits i temporals és un pas en la bona direcció, com també ho és la multa de Brussel·les a *Apple*. Necessitem que Europa jugui un paper decisiu a favor de l'harmonització fiscal, l'intercanvi d'informació fiscal entre països i la lluita contra el frau i l'elusió fiscal en defensa de la competència i la universalitat de la recaptació fiscal. Necessitem més Europa i amb més força.

En aquest àmbit, estem posant els fonaments de la nova Agència Tributària de Catalunya, que gestionarà tots els tributs generats catalans per així disposar de la riquesa que genera el país. Estem treballant per tenir uns processos i sistemes informàtics més eficients, una administració més àgil i segura per als contribuents i que no minvi la competitivitat de les empreses, dotar-nos de més personal, aconseguir un desplegament territorial ampli i una lluita contra el frau eficaç.

En aquest sentit cal destacar:

- La finestreta única tributària en 142 oficines, fruit de la col·laboració amb diputacions, consells comarcals i ajuntaments, en el marc de la xarxa Tributs de Catalunya.
- L'exercici de la recaptació executiva de tots els deutes generats a partir del segon semestre del 2017 i així poder actuar amb independència de l'Agència Tributària Espanyola.
- L'ampliació de plantilla de 350 persones a finals del 2015, a 425 a finals d'aquest any i fins a 800 persones quan acabi l'any 2017.

Poder disposar dels nostres recursos és clau per dedicar-los a la transformació de la nostra economia, garantir el benestar de la societat i millorar les institucions.

Cinquè. Un país on tothom pugui desenvolupar el seu projecte personal

L'educació és l'instrument més important de creixement personal i de garantia d'igualtat d'oportunitats. És l'element fonamental per superar els condicionants inicials a nivell personal i familiar, social i econòmic. Ho ha estat fins i tot durant els anys de crisi. I beneficia sobretot a aquells amb una situació de partida més complexa.

Tenim un model educatiu d'èxit, gràcies en molt bona part als professionals docents. Així, respecte del curs 2009-2010:

- La taxa de graduació d'ESO ha passat del 82% al 88%.
- L'abandonament escolar prematur s'ha reduït del 27,9% al 18,7%; 9 punts menys.
- Els repetidors de 4t d'ESO han passat del 9% a menys del 6%, per primera vegada.
- La taxa d'idoneïtat ha passat del 70,3% de l'alumnat en el curs 2010-2011 al 77,6% el curs passat.
- Des del 2013 s'han millorat els resultats de totes les matèries avaluades i, sobretot, s'ha disminuït el percentatge de l'alumnat que no assolía les competències bàsiques.

Aquestes millores globals, i sobretot de reducció de les desigualtats, ens han de fer sentir orgullosos de les nostres escoles, instituts i centres educatius. En aquest sentit, haig d'agrair a tots els professionals i agents implicats en el sistema i molt especialment als docents el seu enorme esforç, dedicació i compromís per aquesta millora de la qualitat i l'equitat en el conjunt del sistema.

L'objectiu prioritari és ara assolir un sistema educatiu que doti els alumnes amb coneixements, capacitats i competències adequades per al nou escenari econòmic i social. El desplegament de la Llei d'educació de Catalunya ens permet apostar per l'autonomia de centres, el lideratge directiu, la innovació pedagògica i l'avaluació com a instruments de millora. I fer realitat propostes educatives contextualitzades a la realitat de cada centre, tot potenciant el paper de les direccions mitjançant el desenvolupament del Decret de professionalització de la direcció escolar i impulsant la innovació, a través del desenvolupament de l'Ordre d'innovació pedagògica, que portarà a l'elaboració d'un Pla de difusió i transferència d'innovació pedagògica.

Des de fa dos anys, a Catalunya estem avançant cap a un model competencial en què els alumnes utilitzen els coneixements i les habilitats de manera transversal. Les feines avui requereixen cada vegada més col·laboració i estan enfocades a solucionar problemes complexos de manera creativa. Són també més transdisciplinars, valoren el pensament crític i la intel·ligència emocional.

El nostre model de projecte lingüístic plurilingüe és una garantia de cohesió social del nostre país i assegura que tot l'alumnat domini les dues llengües oficials. No entenem certs atacs a un model que dona bons resultats, i més quan Catalunya se situa per sobre la mitjana de l'Estat espanyol en coneixement de llengua castellana. Treballem pel plurilingüisme: coneixement òptim d'una primera llengua estrangera, introducció d'una segona i manteniment de les llengües d'origen de l'alumnat nouvingut. Si algunes d'aquestes dades tenen ganes de contrastar-les, tindran temps de fer-ho en el torn de rèplica. Els dono unes dades oficials, però segurament no els agrada sentir que la mitjana de Catalunya en coneixement de la llengua castellana està per damunt de la mitjana espanyola, perquè els desmunta el seu discurs, però què vol que li digui, els fets són els fets i la realitat és la realitat

No és només igualar les oportunitats, és també garantir que es desenvolupa el talent i el potencial arreu del territori i a tota la societat. Conscients d'això, tot i no disposar de pressupostos:

- Hem dotat de més recursos aquells centres educatius d'alta complexitat: 400 docents addicionals i reducció de ràtios de P3 de 25 a 22 alumnes.
- Hem reforçat l'escola inclusiva amb 140 docents més i el manteniment dels 360 tècnics de suport incorporats el curs anterior.
- Hem revisat els criteris per a l'obtenció de beques menjador i mantenim una línia oberta per atendre totes les situacions sobrevingudes al llarg de l'any. En quatre anys hem

incrementat un 70% els recursos que destinem, fins als 57 M€ i 88.000 ajuts el curs passat; i es preveu arribar a l'entorn de 70 M€ aquest curs.

Les noves generacions, i també aquells que ja són al mercat laboral, han d'aprendre a aprendre i ho hauran de fer al llarg de tota la vida per així aconseguir una major adaptabilitat en un món cada vegada més canviant. Fixem-nos en la quantitat de feines que no existien fa només 10 anys: desenvolupador d'aplicacions per a mòbil, mecànics de cotxes sense conductor, analistes de dades massives, operadors de drons... El repte d'incrementar coneixements en ciències i matemàtiques, sobretot en els alumnes d'ESO, és un repte de país. És un repte a mitja i llarg termini. I l'hem d'afrontar si volem que els nostres fills i nets tinguin oportunitats per feines de qualitat que es generaran en espais que avui encara no generen aquests llocs de treball, però que en el futur seran els que lideraran la creació de llocs de treball.

Amb aquesta mirada al futur, hem encarregat al Consell Escolar de Catalunya la realització d'un debat en profunditat, que parteixi de la pròpia comunitat educativa, sobre els grans reptes que ha d'afrontar l'educació catalana per avançar en qualitat i equitat.

I ara, fixem-nos com la creativitat, l'esperit crític i la transversalitat són elements claus i ho seran encara més en el futur. La cultura pren centralitat i esdevé una eina bàsica de les societats modernes.

Primer, és fil d'enllaç, de continuïtat de la nostra història, que ens dona sentit i arrels profundes. Creiem que la recerca, els inventaris i la catalogació són elements de salvaguarda de la cultura popular. Per això s'han creat per primera vegada, i amb la col·laboració de les diputacions, dues càtedres universitàries: una a la Rovira i Virgili sobre el món casteller i una a Lleida sobre el foc. I que van lligades a dues festes molt nostres reconegudes per la Unesco.

Segon, la cultura ens ajuda a cohesionar-nos com a poble i a avançar socialment. Perquè la cultura arribi a tothom tenim en marxa projectes com:

- Apropa Cultura, que ha portat prop de 130.000 persones amb discapacitats o amb risc d'exclusió a gaudir del teatre, de la música, i del patrimoni.
- Escena 25, per facilitar l'accés dels joves a les arts escèniques, amb uns resultats molt notables, per exemple, el curs passat va atreure més de 20.000 nous usuaris.
- Tercer, la cultura és avui un sector pioner i un dels més globalitzats; la nostra millor ambaixadora al món. En els darrers mesos:
 - o Hem signat acords de col·laboració amb el Museu Hermitage de Sant Petersburg a Rússia per exhibir el surrealisme a Catalunya i amb l'Smithsonian Institution per a la participació en el Folklife Festival 2018.
 - o Garantim la presència de creadors de la cultura catalana en esdeveniments internacionals com la Biennal d'Arquitectura de Venècia, la Fira de Frankfurt,

el Festival OFF d'Avinyó o la Fira Internacional del Llibre infanti i juvenil de Bolonya 2017.

- Quart, la cultura és creació, innovació i riquesa.
 - o Vàrem aprovar l'impost sobre serveis de comunicacions electròniques, pendent de sentència del Tribunal Constitucional (és clar) i que ens hauria de permetre recaptar uns 20 M€ anual per finançar la producció audiovisual i les noves indústries digitals, que són una aposta de futur. El territori català acull un 9% més de rodatges l'any 2015 i es consolida com a plató de cinema.
 - o I estem treballant en dos projectes ambiciosos: el Pla de xoc per incentivar les produccions de dansa i el pla integral de música.

Però també cal que treballem per crear nous públics. Per assolir-ho l'educació i el treball amb els més joves és primordial. En els propers dies iniciarem una campanya perquè tots els nens de Catalunya, quan facin 6 anys, s'acostin a una llibreria a triar un llibre de regal per a ells i comencin la seva biblioteca. Una acció més de les que ens ajuden a apujar els nostres índex de lectura, que han augmentat en els darrers anys del 61 al 65%, més a prop dels objectius fixats per la Unió Europea.

Sisè. Un estat del benestar garantia real d'igualtat d'oportunitats

Tots aquests aspectes de desenvolupament personal requereixen uns serveis irrenunciables per a la qualitat de vida; el més important, la salut. Catalunya és una nació que protegeix tots els seus ciutadans, sense excepció. Per això el Govern preveu aprovar la llei d'accés universal a l'assistència sanitària, que garanteix per llei la no aplicació del decret llei del 2012 del Govern espanyol que exclou les persones més vulnerables del sistema sanitari públic, i que a Catalunya mai ho hem aplicat. És un exemple més del nostre compromís irrenunciable amb la universalitat del dret a la salut.

Tenim un sistema sanitari de qualitat i capdavanter: esperança de vida més alta del món al costat del Japó i Noruega, baixa mortalitat d'infart, ictus i càncer, líder en TIC integrades, trasplantaments i donacions de sang.

I tenim també un sistema apreciat per la població. En atenció primària l'any 2015 es va atendre 5,7 milions de persones en més de 45 milions de visites, amb una valoració mitjana propera al 8 sobre 10; i gairebé 9 de cada 10 persones continuarien anant al mateix CAP.

Potenciar la prevenció de la malaltia i combatre les desigualtats derivades de condicions socials i mediambientals són polítiques centrals d'aquest Govern. Per aquest motiu s'està treballant en l'elaboració del Pla Estratègic d'Atenció Primària i Comunitària i el Pla Director de l'atenció continuada i urgent, que establiran nous criteris en horaris nocturns dels CAP i una nova distribució dels recursos econòmics a l'assistència primària que incorporarà criteris de desigualtat econòmica i social.

El Pla integral per a la millora de llistes d'espera té per objectiu garantir l'equitat en l'accés. En els primers mesos de l'any s'ha fet un esforç per incrementar l'activitat quirúrgica i s'han realitzat prop de 185.000 intervencions de llistes d'espera, un 3,8% més que el mateix període de l'any passat. I s'ha fet tot i no tenir pressupostos. Esperem que els nous pressupostos permetin reduir un 50% les llistes d'espera per a especialista i proves diagnòstiques, i un 10% les llistes d'espera quirúrgiques, tal i com hauríem volgut fer enguany.

Pel que fa a la qualitat, s'aposta per un model d'atenció integrada centrat en la persona. Hi destaquen tres iniciatives clau elaborades amb la complicitat del sector, dels pacients, dels professionals i de les administracions públiques:

- El Pla interdepartamental d'atenció i interacció social i sanitària, per avançar en el procés d'integració dels serveis socials i sanitaris.
- El Pla integral d'atenció a les persones amb trastorns mentals i addiccions, per afrontar sense reserves una problemàtica que afectarà algun cop 1 de cada 4 catalans al llarg de la seva vida i evitar l'exclusió social i l'estigma de les persones que la pateixen.
- El desplegament de nous instruments, com la Xarxa Oncològica de Catalunya, que contribueix a l'excel·lència clínica i l'atenció integral dels pacients.

En aquesta excel·lència clínica i del sistema de salut en general a la qual volem arribar, hi juguen un paper clau la recerca i la innovació. El Pla estratègic de recerca i innovació en salut 2016-2020, recentment aprovat, ens ha de permetre l'aplicació pràctica de tot el coneixement generat per la recerca mèdica que es realitza al país, i per això, en breu obrirem una convocatòria de 20 M€ destinats a projectes de recerca orientats a la salut de les persones.

Aquesta recerca aplicada té un retorn directe sobre la salut de la ciutadania. Dia a dia, en veiem resultats concrets: noves tècniques per tractar la malaltia de Crohn i el càncer de fetge; disseny de molècules per combatre la sida, l'hepatitis C, el dengue i la febre del Nil a la vegada; nous biosensors per detectar cèl·lules canceroses en pocs minuts; o aplicacions mòbils per controlar el dolor dels pacients des del seu domicili. En resum, recerca aplicada.

Cal tenir present, però, que l'envelliment de la població, la cronificació de malalties i les noves possibilitats terapèutiques són factors que pressionen cap al creixement accelerat de la despesa sanitària. Sense un canvi en el marc polític i de finançament es dificulta la sostenibilitat del sistema agreujat ja per una situació d'infrafinançament crònic que patim de l'Estat espanyol.

Setè. Una xarxa de protecció social que dignifiqui les persones

El país que construïm ha de ser digne de les generacions futures. El que fem avui té la intenció d'emmirallar-se en l'Europa dels drets socials, aquella Europa que ha sabut

conjuminar economia i justícia social, aquella Europa que ha trobat l'encaix entre la competitivitat de la seva economia i la defensa dels drets de les persones, sobretot, d'aquelles més vulnerables.

Per tant, un dels objectius que tenim com a país és el d'arribar a dedicar a les polítiques de l'estat del benestar el mateix percentatge del PIB que els països europeus més avançats per fer possible, així, un sistema àgil, proper a la ciutadania i eficaç en la resolució de les problemàtiques individuals i col·lectives.

La creació de l'Agència Catalana de Protecció Social, que ara s'està tramitant en el Parlament, ens dona l'oportunitat d'endregar i revisar l'actual mapa de prestacions i debatre com hauria de ser la protecció social a Catalunya en el seu conjunt.

Ens trobem amb la paradoxa d'uns indicadors econòmics i de riquesa del país que després no es poden traduir en la protecció social que ens correspondria. Cal resoldre d'una vegada els reptes històrics com a resultat d'un permanent dèficit fiscal i de drets aprovats sense el corresponent finançament. I així garantir que, des de la infància fins a la vellesa, el Govern i la societat donen resposta i protecció als ciutadans i els permet viure amb dignitat.

L'estat propi és la millor garantia per desenvolupar les polítiques socials que es mereixen els nostres ciutadans. Mentre no hi arribem, seguim fent el màxim esforç elaborant uns pressupostos que any rere any dediquen un percentatge major a la despesa a partides socials. En el darrer pressupost, que no es va arribar a tramitar, el percentatge arribava al 73,6%, el més alt de tota la història i incloïa un Pla de Xoc destinat íntegrament a la millora de l'estat del benestar amb:

- Més beneficiaris de la Renda mínima d'inserció.
- Més places residencials d'atenció a la gent gran i a persones amb discapacitat.
- Més atenció domiciliària a 6.500 persones amb dependència.
- Supressió de les taxes dels informes d'arrelament de les persones immigrades.
- Més recursos per al treball protegit i la inserció sociolaboral.
- Més dotació per a la lluita contra la pobresa infantil.
- 10 milions d'euros per fer front a la pobresa energètica.
- 10 milions d'euros per impulsar projectes transversals de cohesió social a 100 barris.
- Ampliació de la tarifa social del cànon de l'aigua per beneficiar 42.000 llars.

Mesures que tornaran a ser als pressupostos que es presentarem properament per al 2017 per fer possible la seva aplicació. I que puguin beneficiar directament a totes les persones que vostès ja s'imaginem de quin perfil social són i a les quals van pensades i adreçades el llistat d'iniciatives que els acabo de fer. També hi seran les mesures aprovades com a conseqüència del Ple de la Pobresa i que requereixen un pressupost aprovat per a la seva implantació.

Un Ple extraordinari de la pobresa que es va celebrar el mes de març i que, amb gran consens i treball conjunt de les formacions polítiques. Va ser un treball que jo vaig voler

agrair i crec que el país en general agraeix i ens hem d'inspirar en aquells temes en que ens podem posar d'acord. Va implicar l'aprovació de 275 mesures per oferir suport i polítiques integrals contra la pobresa i donar noves oportunitats a les persones en risc d'exclusió social. Tot i la no aprovació dels pressupostos, el Govern està donant compliment a més del 75% de les mesures i en 3 setmanes ens reunirem de nou amb els grups parlamentaris, sindicats, entitats socials, professionals i municipalistes, per valorar l'estat de situació dels acords adoptats, analitzar allò que podem millorar i debatre el que cal prioritzar, en un context de recursos limitats.

Tinguem presents també les deslleialtats a les quals ens enfrontem i que intentem superar dia a dia amb l'esforç de tots. En l'àmbit de l'atenció a la dependència l'Estat espanyol hauria de finançar el 50% de la despesa pública i només en finança el 18%, la resta l'està assumint la Generalitat. No ens cansarem de denunciar-ho. Entre 2012 i 2015, Catalunya ha deixat de percebre 336 M€, amb els quals hauríem pogut incrementar 18.150 places residencials. Tot i així, donem prestacions a més de 145.000 beneficiaris.

Som conscients que les persones grans presenten una especial vulnerabilitat. A principis de l'any vinent es presentarà el Pla Integral de Prevenció i Acompanyament de Gent Gran amb polítiques contra el maltractament i per l'empoderament de la gent gran. També s'ha reactivat i reformat el Consell de la Gent Gran.

Com no pot ser d'una altra manera, hem de protegir la nostra infància i promocionar-ne els drets, sent ràpids en la detecció dels maltractaments i àgils en la resposta per evitar més danys als menors. Per això, hem aprovat el Protocol d'actuació de prevenció, detecció, notificació, derivació i coordinació de les situacions de maltractament infantil i adolescent en l'àmbit educatiu; i estem també elaborant un pla estratègic per a infants de 0 a 6 anys que promou i dona suport a les famílies acollidores.

Abans de l'estiu, vam formalitzar amb els ens locals el nou Contracte Programa 2016-2019 en matèria de serveis socials, que preveu destinar 823 M€ en 4 anys, per reforçar la xarxa de serveis dirigits a infants i adolescents, i obre dues noves línies de col·laboració en matèria d'igualtat.

No són només les institucions les que actuen. És evident, per sort. Catalunya compta amb un teixit associatiu imprescindible a l'hora d'atendre col·lectius afectats per una necessitat de caràcter social. És un actiu fonamental de la nostra societat. El 25 de juliol passat, amb la signatura del tercer Pla de suport al Tercer Sector Social, la Taula d'entitats del tercer sector social i el Govern van reafirmar el seu compromís de col·laboració i estratègia comuna per treballar per les persones i enfortir les entitats. Com a compromisos, entre d'altres, s'ha ampliat el suport als reclusos que surten de la presó per millorar-ne la reinserció social; hem reforçat les entitats en recursos i nombre d'habitatges – ja n'hem cedit 300 i arribarem a 500 abans de tancar la legislatura; i s'elaborarà la llei de foment de l'associacionisme de Catalunya.

Un dels elements clau per construir una societat més igualitària i més respectuosa és la igualtat efectiva entre homes i dones en tots els àmbits de la nostra societat. Necessitem abordar sense fissures i des d'una òptica àmplia la xacra de la violència masclista que inclou no només la parella sinó també l'àmbit laboral, comunitari i familiar. Una diferència important entre la nostra llei i l'espanyola.

Per això, i com a desplegament de la Llei d'igualtat, hem creat l'Observatori de la Igualtat de Gènere i el Centre d'Estudis, Recerca i Capacitació sobre Violència Masclista i estem elaborant el nou Pla d'Intervenció Integral contra la violència masclista 2016-2019, que presentarem a final d'any. Hem posat en funcionament un grup de treball per denunciar violència masclista a les xarxes socials, així com per analitzar els estereotips de gènere en el món de la publicitat i que ja ha fet les primeres denúncies a fiscalia de blogs i vídeos que inciten a la violència.

En l'àmbit educatiu s'ha donat suport als centres per a una millor atenció d'infants i adolescents transgènere o intersexuals. I s'ha obert un cicle formatiu d'FP de grau superior en promoció de la igualtat de gènere. Un curs pioner a l'Estat que ja s'imparteix a centres de l'Hospitalet del Llobregat, de Badalona i de Reus. Catalunya ha estat, i segueix sent, capdavantera en el reconeixement dels drets de les persones Lesbianes, Gais, Transexuals, Bisexuals i Intersexuals.

Cal tenir present que moltes de les polítiques públiques en la igualtat de gènere ja compten amb actuacions específiques, però cal reforçar-ne la coordinació, i és en aquest sentit que també treballa el Govern a través de l'Institut Català de les Dones i els seus òrgans col·legiats, que properament es regularan per decret.

Catalunya és també terra d'acollida i reclamem una política pròpia de migracions i asil per donar resposta a les persones demandants de protecció internacional i demostrar que, davant de la inoperància actual de l'Europa dels Estats sempre persisteix la fraternitat de l'Europa dels pobles. Jo mateix he reiterat a l'Estat i a la Unió Europea l'ofertament a rebre 4.500 persones refugiades. A hores d'ara ja tenim més de 1.200 places disponibles en 43 municipis.

I és que en el nou país que volem, no hi hauria d'haver ningú sense sostre. Perquè l'aspiració de progrés i justícia social és per a tothom. Per això, volem aturar els desnonaments. Un sol desnonament és un drama i una il·lusió vital trencada. I per això hem de dedicar tots els nostres esforços a evitar-lo.

Justament per això, el Parlament de Catalunya ha legislat més que mai en matèria d'habitatge. Però malauradament el Govern de l'Estat i el Tribunal Constitucional també han recorregut i han suspès més que mai. Nosaltres ens dotem d'eines per lluitar contra l'emergència en l'àmbit de l'habitatge, per lluitar contra la pobresa energètica, i el Govern de l'Estat i el Tribunal Constitucional ens les escapça.

Davant les adversitats, reaccionem amb més empenta. Tot just ahir vàrem aprovar el Projecte de Llei de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones que es troben en risc d'exclusió social, que espero que compti amb la seva conformitat, i hem començat a posar les bases d'una llei d'arrendaments urbans catalana, que, entre d'altre, abordi com afrontar els increments de lloguer que pateixen algunes poblacions i amb l'objectiu que el lloguer sigui una opció real per a la gent.

Tot i la suspensió de les lleis, hem desplegat tot una sèrie de mesures.

- Primer, hem aconseguit acordar amb les entitats financeres la cessió temporal d'habitatges, arribant als 3.660 i que sens dubte s'incrementaran.
- Segon, hem recaptat més d'11 milions amb l'impost dels pisos buits, impost pendent de sentència del Tribunal Constitucional. Uns recursos dedicats tot ells a adquirir pisos procedents d'execucions hipotecàries i destinar-los a persones i famílies vulnerables. Ja portem 324 habitatges adquirits per aquesta via i preveiem arribar a més de 400 en acabar l'any.
- Tercer, hem constituït i ha començat a treballar com a òrgan representatiu la Taula d'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica a fi d'unificar els mecanismes de participació social i institucional en els dos àmbits.

Deixin-me dir que en matèria de pobresa energètica, malgrat l'agressió legalista del Govern espanyol que, de manera sistemàtica i incomprensible dona l'esquena al ciutadà, el nostre compromís continua sent el evitar els talls dels subministraments a les persones vulnerables. Tot i que la manca de pressupostos va significar no poder dotar el fons de pobresa energètica amb 10 milions d'euros, n'hem traspasat 3,85 milions a les entitats municipalistes per fer-los arribar de forma àgil a les famílies que ho necessiten. I hem arribat a acord amb 13 empreses subministradores d'aigua per garantir que no se n'interromp el subministrament a llars vulnerables.

- Quart, hem creat i mantenim constantment actualitzat el registre d'habitatges buits, una eina imprescindible també per a tots els ajuntaments, i que serveix per sancionar o forçar la cessió d'habitatges de grans tenidors que porten buits molt de temps.

Actuacions totes elles que tenen un resultat clar: més de 65.800 llars que reben suport públic en matèria d'habitatge, 3.700 desnonaments evitats a l'any, més de 2.800 acords gràcies a la mediació d'Ofideute i prop de 30.000 habitatges al Fons d'habitatges de lloguer destinats a polítiques socials.

Vuitè. Recuperació de la confiança en les institucions que garanteixen la participació activa de la ciutadania

El país necessita recuperar la confiança en la política i les seves institucions. Per aconseguir-ho, ens cal un país net de corrupció; amb una forma de govern de portes obertes i de polítiques compartides que treballa perquè els ciutadans estiguin plenament informats i puguin participar en la presa de decisions.

També en aquest camp, ho hem dir, anem més avançats que l'Estat espanyol. La Llei catalana de la transparència, accés a la informació i bon govern ens obliga a més i millor. I la feina ja ve d'abans:

- El 2011 vam posar en marxa l'Oficina d'Avaluació i Supervisió de la Contractació Pública, la feina de la qual ha estat posada com a exemple de bona pràctica per la Comissió Europea.
- Des d'aleshores es publiquen quinzenalment tots els contractes i les seves variacions, així com la destinació de les subvencions públiques.
- Vam crear el Tribunal Català de Contractes del Sector Públic per reforçar les garanties de control i transparència.
- Des del 2013 publiquem al Portal de la transparència els sous i les dietes dels alts càrrecs, així com les seves variacions patrimonials.
- L'ONG Transparència Internacional va atorgar a la Generalitat la màxima puntuació en el seu índex basat en 80 indicadors, i esdevé així l'Administració més transparent de l'Estat.

Volem una administració que sigui com un edifici de vidre, amb parets transparents, sota la mirada sempre present de la ciutadania:

- El 2015 vam posar en marxa el Registre de grups d'interès i fruit del Protocol d'actuació aplicable a les relacions dels alts càrrecs amb els grups d'interès, ja hem arribat als 500 grups d'interès registrats, amb la previsió d'arribar als 800 a finals d'any.
- Crearem un Registre de grups d'interès de Catalunya únic per a totes les institucions catalanes i que eviti que cada ajuntament hagi de gestionar el seu propi registre i que els grups d'interès s'hagin d'inscriure a diferents llocs. De nou, vull destacar que a l'Estat espanyol no hi ha cap norma específica dedicada als grups d'interès i, per tant, ens estem emmirallant en les regulacions europees més avançades d'Europa.

Un dels sectors més sensibles i de risc és la contractació pública. Destaca, en aquest sentit, l'aprovació el maig passat del Decret Llei en matèria de contractació pública, per posar remei a la inactivitat de l'Estat espanyol a l'hora de transposar les directives europees, i que anirà acompanyat de dues iniciatives legislatives consecutives: primer, la Llei de contractes de serveis a les persones, que estem elaborant i, segon, la Llei catalana de contractes del sector públic, com una de les lleis que hauria de regir el marc contractual català.

Ens cal enfortir els lideratges ètics en el si de les institucions, disposar de directius públics conscienciats per enfortir la integritat del sector públic de Catalunya. El juny passat vam aprovar el Codi de conducta dels alts càrrecs de la Generalitat, i es va constituït el Comitè Assessor d'Ètica Pública, l'òrgan que vetllarà pel seu compliment. Un codi que s'estendrà a tot el sector públic, mitjançant el recent constituït Comitè per a l'elaboració del Codi ètic del servei públic de Catalunya.

Hem de reconèixer que tenim una administració de qualitat que volem que esdevingui una administració d'excel·lència. Si mirem els darrers 36 anys, podem afirmar que ha estat un cas d'èxit. Si mirem els propers 50 anys, podem dir que volem ser un cas d'excel·lència.

Volem i treballem per una administració professional, transparent, ètica, innovadora, tecnològica i ben formada al servei de la ciutadania. Per això estem avançant en la reforma de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic, i en les eines de professionalització i formació, avançant en la transformació de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya en l'Escola Nacional de Govern i Administracions Públiques, o aprovant el Pla Nacional de Compra Pública d'Innovació 2016-2020.

Aquesta reforma la fem conscients que tenim un gran deute amb tots els servidors públics. Per això és just que recuperin els seus drets laborals i, en la mesura de les disponibilitats, els seus drets econòmics. I estem fent tots els esforços necessaris, com el retorn de la paga extra del 2012 o l'increment salarial de l'1%. I hem de continuar dialogant per resoldre els temes pendents, conscients que són un dret dels nostres treballadors i treballadores.

Un d'aquests temes és l'ajornament de les convocatòries d'accés a la Funció Pública que hem viscut els darrers anys. En aquest sentit, els anuncis que els pressupostos del 2017 inclouran una convocatòria d'oferta d'ocupació pública de 7.000 llocs de treball que abastarà 2.500 metges i infermers i infermeres, 2.000 mestres, 500 Mossos d'Esquadra, 150 bombers, 300 persones a personal tributari, entre d'altres. Majoritàriament són places de serveis essencials que conformaran part del capital de l'Administració que volem, del present i del futur.

En aquest sentit, tots els nivells d'administració són importants, però els ajuntaments tenen una importància vital en la gestió diària del nostre país i, sobretot, a donar resposta ràpida a les necessitats de la nostra ciutadania. Són la primera línia de foc.

Per això, aquest Govern té molt clar que Generalitat i món local hem de treballar plegats, hem d'anar agafats de la mà i per això és imprescindible referir-me a dues qüestions molt concretes: el deute i el futur.

- Primer, sobre el deute hem pres decisions per reduir-lo de forma significativa, gràcies per exemple a la col·laboració de les diputacions per avançar el pagament de 87,6 M€ de deute municipal, o les ampliacions de crèdit per al pagament a ens locals d'obres del PUOSC 2008-2014 (4,1 M€), d'actuacions vinculades al FEDER (20,7 M€) o d'actuacions ja fetes de la Llei de barris (8,2 M€). I continuarem en aquesta

línia. És per això també que reclamem els diners que ens deu l'Estat. Només gestionant els diners que són nostres podrem posar en marxa plans de suport i inversió als municipis –com els antics PUOSC-. Però no ens quedem només en la queixa o la reclamació, perquè quan tenim oportunitats, cerquem recursos i els posem a l'abast dels municipis i les comarques. És el cas de les convocatòries dels ajuts FEDER per valor de 95 M€, els 14 milions aconseguits en el POCTEFA – Projectes Transfronterers, etc.

- I segona qüestió, el futur. La nostra societat ha canviat, el país ha canviat, el món ha canviat. I això requereix que el nostre dibuix institucional i competencial, i per tant, el nostre model d'organització territorial i d'Administració local evolucioni en consonància. I ho fem en forma d'un procés de debat sota el nom [GovernsLocals.cat](#) i que ens ha de donar unes conclusions que serveixin per definir com ha de ser l'Administració local del futur, amb l'objectiu d'elaborar les bases de les lleis que han de regir el futur dels governs locals de Catalunya.

En aquesta mirada posada en el futur, volem també rubricar el Pacte nacional per la societat digital, com un acord de gran abast entre Generalitat, diputacions i entitats municipalistes per fer un pas endavant en el desplegament de l'estratègia de territori intel·ligent, desplegar de forma coordinada les infraestructures tecnològiques, avançar en la ciberseguretat i impulsar una nova administració digital.

Novè. Un país segur i just, vinguis d'on vinguis i siguis com siguis

Malgrat tots els canvis que vivim constantment en els nostres costums i maneres de relacionar-nos, existeixen valors intrínsecs a la condició humana que són més preuats que mai, i la seguretat és un d'ells pel seu caràcter universal i essencialment equitatiu.

Catalunya és un país segur, i les dades així ho indiquen:

- Els fets delictius registrats a Catalunya acumulen un descens del 9% els últims 4 anys.
- Es produeixen 47.348 fets penals menys que en els darrers 4 anys.
- En el darrer any els delictes contra les persones han baixat un 8,5% i contra el patrimoni, un 1%.

Disposem d'unes bones polítiques de seguretat basades en la prevenció, la proximitat i la vocació de servei amb l'única finalitat de ser útils a la ciutadania. El nostre sistema garanteix respostes als problemes, als riscos i a les necessitats existents en l'àmbit de la seguretat.

Per això, el juny passat vam aprovar el Pla general de seguretat de Catalunya 2016-2019, que estableix l'estratègia en matèria de seguretat per al proper quadrienni amb mesures relacionades amb la violència de gènere, la velocitat a les carreteres o la gestió preventiva de les situacions de risc, entre d'altres. Un dels riscos més recents inclosos en aquest Pla

són les noves formes d'amenaça terrorista, que estem combatent amb el Programa Operatiu Específic Antiterrorista, que regula, ordena i dirigeix les mesures antiterroristes, i amb un fons de contingència per a la lluita contra el terrorisme d'11,5 M€ destinats principalment a hores extres, i a nous mitjans tècnics per a investigació, a formació en noves eines policials i a la compra de material específic. En aquesta línia, esperem que els propers pressupostos arribin a bon port i puguem materialitzar la incorporació també dels mossos que teníem prevista per a aquest 2016.

Però sense cap mena de dubte, la millor estratègia per combatre qualsevol tipus d'amenaça és a través de la cooperació i l'entesa policials. El Govern de Catalunya estén la mà a tots els cossos policials i, per aquest fet, ha exigint la integració dels Mossos d'Esquadra a la Taula d'avaluació de l'amenaça terrorista i al Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat a nivell estatal.

L'Estat espanyol segueix amb la seva política de no facilitar als Mossos d'Esquadra les dades estatals i internacionals d'àmbit policial, de no permetre'ls participar directament a Europol i Interpol, de no traspasar el deute de 532 M€ per ampliar la plantilla, entre d'altres. I això sí que repercuteix en la seguretat dels nostres ciutadans, i és per això que volem un Estat propi.

Les noves formes de delinqüència prenen forma en l'àmbit cibernètic, hem impulsat el Projecte de llei de creació de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, l'organisme que serà l'encarregat de donar resposta a les amenaces digitals i incidents de ciberseguretat.

La setmana passada vam aprovar el Pla Estratègic de la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments 2017-2022, que, amb una inversió de 207 M€, preveu actualitzar i revertir l'actual situació del Cos de Bombers: s'abordarà el desplegament d'efectius, la renovació i la incorporació de nous vehicles, material i vestuari, entre d'altres. Amb tot ja hem convocat 153 places de bombers funcionaris, perquè s'incorporin en pràctiques durant la campanya forestal 2017, i 350 places de bombers voluntaris. Paral·lelament, hem aprovat el decret que regula la guàrdia operativa dels Bombers amb l'objectiu de consolidar el sistema de comandament de les emergències.

Tots els esforços que fa l'Administració per reduir la sinistralitat viària són insuficients mentre hi hagin víctimes mortals i ferits greus. Enguany hem hagut de lamentar, en menys de 15 dies, el primer (a Freginals) i el tercer (a Pont de Molins) accidents amb major nombre de víctimes des que vam assumir les competències de trànsit.

Malgrat que la tendència és positiva i les víctimes mortals per accident de trànsit s'han reduït un 38% des del 2010, no descansarem fins arribar a víctimes zero:

- Hem endegat una ofensiva contra l'ús del telèfon mòbil en la conducció i el desús del cinturó; ja que aquest estiu el 20% de les víctimes mortals no duia cordat el cinturó, i les distraccions, com el mòbil, un 35%.
- Més controls preventius i integrals.

- 10 nous radars mòbils de nova tecnologia i un nou radar sancionador a l'helicòpter del Servei Català de Trànsit.
- I també campanyes de comunicació, com #0mortstrànsit o "Al volant, tria el bon camí".

Seguretat també és disposar d'una justícia eficient i imparcial, que hauria de ser una de les institucions més preuades. Pensar en quina justícia volem per al futur ens porta de manera inexorable a parlar d'una administració de justícia moderna, ràpida, eficient i de proximitat, que pugui oferir un servei públic de qualitat als ciutadans i construir un país més just, integrador i cohesionat.

No els parlaré de portar als tribunals, de presons, de privació de llibertat, de càstig. Els parlaré d'allò que té futur: apostar en la reinserció i en l'acompanyament del pres cap a la comunitat. Les dades ens indiquen que la reincidència es redueix a la meitat quan els interns prenen contacte progressivament amb el món exterior. Per això hem materialitzat un acord amb les entitats socials per acompanyar de la millor manera possible les persones que cada any surten de la presó i potenciar al màxim possible el règim obert.

També potenciem les mesures penals alternatives, quan sigui possible, a través del dimensionament dels serveis públics i la sensibilització dels jutges, ja que aquestes són beneficioses en diverses dimensions: no impedeixen que la persona deixi de treballar mentre compleix la pena o realitza el tractament; asseguren un èxit de rehabilitació del 90% del casos; i costen una desena part de recursos que l'ingrés en presó.

La justícia de Catalunya ha de ser, també, en català i actualment només un 8,4% de les resolucions judicials dictades a Catalunya estan escrites en català. La dada és alarmant i no reflecteix el seu ús social. Per això, hem arribat a un acord amb l'Estat espanyol perquè la prova d'accés a l'advocacia es pugui fer en català, un acord -cal dir-ho- que arriba després de la recomanació del Comitè de Ministres del Consell d'Europa de garantir la presència de les llengües cooficials a l'Administració de l'Estat.

Un dels camins que hem endegat per millorar l'eficiència de l'Administració rau justament en en l'especialització i la formació de les persones que hi treballen. En aquest sentit estem impulsant diverses iniciatives:

- Primer, estem implantant l'especialització als jutjats del personal de justícia en els diferents àmbits del dret com a mesura per millorar la productivitat, l'eficiència i la qualitat del conjunt del sistema. Es tracta d'una reclamació històrica dels treballadors i que ha tingut molt bona acollida entre els experts i professionals.
- Segon, hem prorrogat fins a l'any 2020 el cicle d'FP en administració i gestió de l'àmbit jurídic, i prioritzarem en la borsa d'interins les persones que disposin d'aquesta titulació.
- Tercer, el programa de formació en drets humans i Protocol d'Istanbul dirigit a tots els professionals del sistema penitenciari i que, gràcies als nous pressupostos, es podrà reforçar.

A nivell legislatiu, crec que cal destacar dos elements. Primer, l'aprovació el febrer del Llibre VI del Codi civil de Catalunya, relatiu a les obligacions i els contractes –ara en tramitació al Parlament- i que permetrà culminar el procés de codificació del dret civil català, després de més de 10 anys de treballs. Així mateix, hem començat a treballar en l'avantprojecte de llei del dret a la mort digital, amb l'objectiu de resoldre el problema que es genera amb el patrimoni digital d'una persona quan aquesta mor o és declarada incapaç. I en aquesta qüestió tornem a donar mostres de país avançat.

I si parlem de memòria digital, hem de parlar també de memòria històrica, i més enguany quan commemorarem el 80è aniversari de l'inici de la Guerra Civil. Espanya és el país d'Europa amb més persones desaparegudes i com a Govern tenim la convicció que cal promoure la recerca de la veritat, la justícia i la reparació. Per això, hem posat en marxa el Programa d'Identificació Genètica de Desapareguts durant la Guerra Civil i la Dictadura Franquista, una iniciativa pionera per identificar els familiars desapareguts.

Perquè en un Estat normal, es buscarien solucions als conflictes, les persones s'asseurien a parlar o negociar, es teixirien complicitats i consensos..., això seria un Estat normal. En canvi, el que ens trobem és la voluntat de silenciar memòries, utilitzar els tribunals, retocar la història en els llibres de text i, a vegades, tornar a temps passats. "*El mayor desafío a la unidad de la nación española desde el 6 de octubre de 1934*", com el ministre d'Exteriors en funcions es va apressar a dir en referència a la proposta d'urnes que vaig plantejar la setmana passada.

Desè. Una Catalunya present i activa al món

I en referència a la política d'exterior, tenim la voluntat inequívoca d'impulsar una estructura necessària i legítima, tot i les pressions de l'Estat espanyol, primer a través del Tribunal Constitucional, després amb l'intent de bloqueig constant envers la nostra acció. L'Estat espanyol desplega tot el seu servei exterior per contrarestar l'acció internacional del Govern de Catalunya, també en aquells àmbits d'actuació per als quals tenim plenes competències i que conformen part de l'activitat habitual i tradicional.

Tot i aquest intent de bloqueig, seguim promovent les relacions amb els països prioritaris per als interessos dels ciutadans de Catalunya, parlant amb veu pròpia davant la Unió Europea i del món.

Per donar suport a aquesta acció, hem iniciat el desplegament del pla de delegacions amb la creació de quatre noves delegacions a Europa, i que ha de continuar expandint-se, també, a la resta de continents –de fet, si s'haguessin aprovat els pressupostos podríem haver arribat a les 17 delegacions. L'acció exterior és necessària no només per explicar amb veu pròpia la situació que es viu a Catalunya i la relació amb l'Estat espanyol, sinó per projectar Catalunya en els àmbits econòmic, cultural i lingüístic. Perquè si no ho fem nosaltres, no ho fa la diplomàcia espanyola que paguem, aquesta també, amb els nostres impostos.

En aquest sentit, la nostra millor carta de presentació no són només les delegacions, sinó també les nostres empreses, la nostra cultura, la nostra gastronomia, i evidentment els nostres esportistes. En un camp on la diplomàcia espanyola fa tot el possible per evitar el reconeixement internacional de les seleccions catalanes, els nostres esportistes olímpics prenen part en 8 de les 17 medalles olímpiques estatals i en 11 de les 31 medalles paralímpiques. Tot un reconeixement a l'esport català i el Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat.

I també són els nostres ambaixadors tots aquells catalanes i catalanes que viuen a l'estranger, i als quals hem de donar veu en les decisions de país. I ho farem per dues vies: en primer lloc, amb el Projecte de Llei de la comunitat catalana a l'exterior, aprovat a inicis de setembre, que potencia el registre de catalans residents a l'estranger, i en segon lloc, amb el vot electrònic.

El passat 27 de setembre, igual que en altres eleccions, hi van haver gairebé 200.000 catalans per als quals votar va ser tota una odissea, en temps, viatges, costos econòmics... i al final, només 1 de cada 13 va poder votar. Això, en un país i un Estat que es diu democràtic, no es pot permetre, perquè és una vergonya.

Per això hem treballat el projecte de vot electrònic per a tots els catalans i les catalanes que són a l'exterior. És un procediment de vot segur i fiable, que ja utilitzen altres Estats al món. I volem que pugui funcionar a partir de les properes eleccions que celebrem a Catalunya. Perquè mai més cap ciutadà ha de veure limitat el seu dret a vot.

Aquesta ha estat el repàs que tindrem ocasió d'ampliar en contrast amb les posicions dels grups i aclarir totes aquelles informacions que convingui del que ha representat l'acció de Govern d'aquests 9 mesos, mira-t'ho amb mirada llarga, perquè algunes de les polítiques són continuacions de les anteriors, i apostant també cap a on seguirà el segon tram d'aquesta legislatura.

Començava la meva intervenció, ara ja fa força estona, amb una referència a la primera Llei que va aprovar el Govern que presideixo, la Llei de canvi climàtic, i acabo aquesta intervenció amb una de les properes lleis que ha aprovarà el meu Govern, la Llei de vot electrònic.

A tall de cloenda, els recullo i recupero les meves paraules inicials:

- Els problemes del món són els problemes de Catalunya, i afegeixo: per això ens cal tenir veu pròpia.
- Aquest no és un projecte del Govern sinó un repte de país sencer, i afegeixo: per això posarem les urnes.
- Té una incidència central en la prosperitat i el model econòmic del país, i afegeixo: seguir com estem té un impacte directe en les nostres empreses i els seus treballadors.

- Repensar la nostra vida quotidiana des de la sostenibilitat: i afegeixo, quedar-nos immòbils no és sostenible.
- Té incidència en el benestar col·lectiu, i afegeixo: la nostra singularitat cultural i el nostre estat del benestar en depenen.

Som en un moment transcendent de la nostra història. I a diferència d'altres èpoques i altres moments destacats, avui les decisions es prenen votant. I el futur de Catalunya l'han de decidir, l'hem de decidir tots els catalans i les catalanes amb el seu vot, pel nostre bé i el dels nostres fills.

Barcelona, 5 d'octubre de 2016